

Article 11. Sancions.

1. Les infraccions establertes per aquesta Llei es sancionen amb les multes següents:

- a) Infraccions lleus: fins a 600 euros.
- b) Infraccions greus: de 601 euros fins a 10.000 euros.
- c) Infraccions molt greus: de 10.001 euros fins a 100.000 euros.

2. La resolució que posi fi al procediment sancionador pot acordar, a més de la imposició de la sanció pecuniària que correspongui, l'adopció de mesures correctores i la indemnització pels danys i perjudicis ocasionats com a conseqüència de la infracció.

Article 12. Gradació de les sancions.

Les sancions imposades per aquesta Llei es graduen tenint en compte els criteris següents:

- a) Els perjudicis causats a les persones, els béns materials i el patrimoni natural.
- b) La capacitat econòmica dels infractors.
- c) L'existència d'intencionalitat.
- d) La reincidència.

Article 13. Prescripció.

La prescripció de les infraccions i les sancions regulades per aquesta Llei s'apliquen segons el que estableix la normativa sobre procediment administratiu comú.

Article 14. Multes coercitives.

En el cas d'incompliment de les obligacions derivades dels requeriments formulats a l'empara del que estableix aquesta Llei, es poden imposar multes coercitives de fins a una quantia màxima de 2.000 euros, amb un màxim de tres multes consecutives.

Article 15. Procediment administratiu i òrgans competents.

1. El procediment per a imposar les sancions establertes per aquesta Llei es regeix per les normes de procediment administratiu aplicables a Catalunya.

2. La competència per a la imposició de les sancions per infracció de les disposicions d'aquesta Llei correspon:

- a) Als ajuntaments del terme municipal on estiguin emplaçades les urbanitzacions o les finques, pel que fa a les infraccions lleus i greus.
- b) Als òrgans dels departaments de Medi Ambient i de Justícia i Interior que es determinin per reglament, pel que fa a les infraccions molt greus.

Disposició addicional primera.

Es poden declarar zones d'actuació urgent, seguint el procediment regulat pel capítol III del títol III de la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, i, amb els efectes que s'hi estableixen, determinats terrenys en què calgui preservar especialment els valors naturals, ecològics o paisatgístics, delimitant perímetres de protecció prioritària contra incendis.

Disposició addicional segona.

Es modifica l'article 77.3 de la Llei 6/1988, que resta redactat de la manera següent:

«Els terminis de prescripció de les infraccions són de tres anys per a les molt greus, de dos anys

per a les greus i de sis mesos per a les lleus, a comptar de la data en què s'hagi comès la infracció.»

Disposició addicional tercera.

El termini per a l'elaboració dels plànols de delimitació a què fa referència l'article 2 és de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria.

Els subjectes obligats al compliment de les disposicions d'aquesta Llei disposen d'un termini de sis mesos a comptar de l'aprovació del plànol de delimitació a què fa referència l'article 2 per a portar a terme les obligacions que s'hi regulen. Durant aquest termini regeixen les disposicions de l'article 2 del Decret 64/1995, del 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals. L'aprovació dels protocols a què fa referència l'article 8 s'ha de fer amb l'informe previ de la Comissió de Govern Local de Catalunya.

Disposició derogatòria.

Un cop exhaurit el termini a què fa referència la disposició transitòria única, resta derogat l'article 2 del Decret 64/1995.

Disposició final primera.

Es faculden el Govern i els consellers de Medi Ambient i de Justícia i Interior, en l'àmbit de les respectives competències, perquè dictin les normes necessàries per a desenvolupar aquesta Llei per reglament en el termini d'un any.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir

Palau de la Generalitat, 22 d'abril de 2003.

JORDI PUJOL,
President

RAMÓN ESPADALER I PARCERISAS,
Conseller de Medi Ambient

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3879, de 8 de maig de 2003)

10530 LLEI 6/2003, de 22 d'abril, de l'Estatut dels expresidents de la Generalitat. («BOE» 126, de 27-5-2003.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 6/2003, de 22 d'abril, de l'Estatut dels expresidents de la Generalitat.

PREÀMBUL

Catalunya no disposa d'una normativa que, amb caràcter general, reguli els drets i l'estatut dels presidents de la Generalitat que deixen d'exercir les funcions pròpies

de llur càrrec, per bé que la Llei 2/1988, de 26 de febrer, sobre assignacions temporals i pensions als presidents del Parlament, en cessar, i als seus familiars, estableix l'estatut dels presidents del Parlament que deixen el càrrec. Aquesta Llei té per objecte garantir que els presidents de la Generalitat, un cop hagin cessat, puguin atendre llurs necessitats personals i polítiques amb la dignitat i el decòrum que corresponen a les altes funcions exercides, i per tal d'establir també, en el cas que se'n produeixi el traspàs, unes mesures de protecció dels familiars més propers.

Article 1. *Reconeixement, atenció i suport.*

Els expresidents de la Generalitat gaudeixen, a partir de llur cessament, del reconeixement, l'atenció i el suport deguts, d'acord amb les funcions i les responsabilitats exercides.

Article 2. *Assignació mensual.*

Les persones que han exercit el càrrec de president o presidenta de la Generalitat tenen dret a percebre, per un període equivalent a la meitat del temps que han estat en el càrrec i, com a mínim, per una legislatura, una assignació mensual equivalent al 80% de la retribució mensual que correspon a l'exercici del càrrec de president o presidenta de la Generalitat.

Article 3. *Pensió vitalícia.*

Els expresidents de la Generalitat, quan arriben a l'edat de seixanta-cinc anys, tenen dret a percebre una pensió de jubilació vitalícia consistent en una assignació mensual igual al 60% de la retribució mensual que correspon a l'exercici del càrrec de president o presidenta de la Generalitat. Aquesta pensió és incompatible amb l'assignació establerta per l'article 2.

Article 4. *Incompatibilitats.*

La percepció de l'assignació i de la pensió vitalícia establertes per aquesta Llei és incompatible amb la percepció d'ingressos resultants de l'exercici de qualsevol mandat parlamentari, de la condició de membre del Govern o alt càrrec, tant de l'Administració de l'Estat com de la Generalitat, i de l'exercici de qualsevol altre càrrec públic o de lliure designació remunerat. En aquests casos, correspon a la persona interessada d'exercir el dret d'opció.

Article 5. *Pensió de viduïtat.*

El cònjuge vidu no separat legalment o l'altre membre de la parella, en el cas d'unions estables de parella, d'un expresident o expresidenta de la Generalitat amb dret a pensió vitalícia, d'acord amb l'article 3, té dret, mentre romangui en aquesta situació, a percebre una pensió vitalícia equivalent al 50% de la pensió que estableix l'article 3. En el cas de mort del cònjuge vidu, la pensió ha de beneficiar en la mateixa quantia els fills menors fins que arribin a la majoria d'edat.

Article 6. *Regulació del règim estatutari.*

Correspon al Govern de regular el règim estatutari dels expresidents de la Generalitat, determinar els mitjans personals i materials que s'han de posar a llur disposició, establir el règim de precedències que corresponguin en els actes públics a què assisteixin i adoptar els serveis de seguretat que es considerin necessaris.

Article 7. *Oficina.*

El Govern ha de facilitar als expresidents de la Generalitat els mitjans necessaris per al sosteniment d'una oficina adequada a les responsabilitats i a les funcions exercides, i la dotació pressupostària per al funcionament ordinari d'aquesta oficina i per a les atencions de caràcter social i protocol·lari que corresponguin.

Disposició addicional primera.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el límit temporal establert per l'article 2 s'ha d'aplicar també als casos especificats per l'article 1 de la Llei 2/1988, del 26 de febrer, sobre assignacions temporals i pensions als presidents del Parlament, en cessar, i als seus familiars.

Disposició addicional segona.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el percentatge fixat per l'article 3 s'ha d'aplicar també als casos especificats per l'article 2 de la Llei 2/1988, del 26 de febrer, sobre assignacions temporals i pensions als presidents del Parlament, en cessar, i als seus familiars.

Disposició final.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 22 d'abril de 2003.

JORDI PUJOL,
President

(Publicat en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3879, de 8 de maig de 2003)

10531 LLEI 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut. («BOE» 126, de 27-5-2003.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 7/2003, de 25 d'abril, de protecció de la salut.

PREÀMBUL

En les societats socialment desenvolupades, la salut i la qualitat de vida són una prioritat per a la ciutadania. Per a assolir uns elevats nivells de salut, el sistema sanitari s'organitza, fonamentalment, en tres eixos bàsics: l'assistència hospitalària, l'atenció primària i la salut pública. A grans trets, els dos primers concentren les actuacions de restabliment de la salut i el tercer eix concentra les actuacions de prevenció de malalties i de foment de la salut.

La Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, va ordenar el sistema sanitari públic, d'a-